

ΜΑΗΣ '68. ΤΙ ΣΥΝΕΒΗ, ΤΙ ΘΑ ΜΠΟΡΟΥΣΕ ΝΑ ΓΙΝΕΙ

«Αυτή η εκρήξη προκλήθηκε από ομάδες που εξεγείρονται εναντίον στη σύγχρονη καταναλωτική και τεχνολογική κοινωνία, τόσο την κομμουνιστική της Ανατολής, όσο και την καπιταλιστική της Δύσης. Με τι θα την αντικαθίστουσαν δεν έχουν ιδέα. Αυτές οι ομάδες αρεσκονται στην άρνηση, στην καταστροφή, στη βία, στην αναρχία, και υψώνουν τη μαυρή σημαία.» Charles de Gaulle [τηλεοπτικό διαγγελμα 7.6.1968]

«...Αυτό που συνέβη στη Γαλλία θα μπορούσε να θεωρηθεί πρότυπο κοινωνικής επανάστασης για οποιαδήποτε προηγμένη αστική χώρα σήμερα... Η γενική απεργία ξέσπασε όχι μόνο λόγω των διαμαρτυριών για τους μισθούς και της έντασης που συσσωρευόταν στη Γαλλία, αλλά κυρίως επειδή ο λαός είχε μπουχτίσει. Με οδηγό τη διάισηση, ασυνείδητα, κι αρκετά συχνά συνείδητα, οι απεργοί ήταν αηδιασμένοι με ολοκληρωμένο το σύστημα, και το έδειξαν με αμετρήτους τρόπους...

..Τα φοιτητικά οδοφράγματα της 10ης του Μαΐ επεσπυσαν τη γενική απεργία, τη μεγαλύτερη γενική απεργία στην ιστορία... που ξέληδησε από το εργοστάσιο της Sud-Aviation στη Ναντή, μια πόλη με τις ισχυρότερες αναρχοσυνδικαλιστικές τάσεις στη Γαλλία... Η απεργία σάρωσε το Παρίσι και αγκαλιάσε σχεδόν τον καθένα, όχι μόνο τους βιομηχανικούς εργατες. Απεργήσαν τόσο οι υπάλληλοι των ασφαλιστικών εταιρειών, όσο και εκείνοι του ταχυδρομείου, των σουπερ μαρκετ, οι επαγγελματίες, οι εκπαιδευτικοί, οι επιστήμονες, οι τεχνικοί... ακόμα και οι ποδοσφαιριστές. Δεν ήταν απλώς εργατική αλλά παλλαϊκή απεργία, που διαπερνούσε σχεδόν όλες τις τάξικες γραμμές...

...Στη Ναντή, οι αγροτες έφεραν τα τρακτέρ τους στην πόλη για να βοηθήσουν το κίνημα, και οι φορτοεκφορτωτές αδειάζαν τα αμπάρια των πλοίων για να τροφοδοτήσουν τους απεργούς. Τα πιο προηγμένα αιτήματα... εγερθηκαν στις νεώτερες βιομηχανίες, πχ στα εργοστάσια κατασκευής ηλεκτρονικών. Σε μια τέτοια επιχείρηση με εξαιρετικά ειδικευμένους τεχνικούς, οι εργαζόμενοι διακήρυξαν δημοσία: “Πετυχαμε μεγάλες αυξήσεις μισθών στις διαπραγματεύσεις του Απριλή. Τώρα απεργούμε με ένα μόνο αίτημα: εργατικό έλεγχο της βιομηχανίας— όχι μόνο στο εργοστάσιο μας, αλλά σε όλα τα εργοστάσια της Γαλλίας.”

...Η οικονομία ήταν στα χέρια τους. Οι εργατες είχαν καταλάβει τα εργοστάσια. Το αν αυτό το σαρωτικό κίνημα θα κατέληγε σε μια πλήρη κοινωνική επανάσταση εξαρτώνταν από ένα πράγμα: ΘΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΥΣΑΝ ΟΙ ΕΡΓΑΤΕΣ ΤΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ ΑΝΤΙ ΑΠΛΩΣ ΝΑ ΤΑ ΚΑΤΑΛΑΒΟΥΝ; Αν αρχίζαν να τα λειτουργούν υπό εργατική διεύθυνση, η εξέγερση θα εξελισσόταν σε πλήρους κλιμακας κοινωνική επανάσταση...

...Καθε εργοστασιο θα εξελεγε αναμεσα απο τους εργατες την εργοστασιακη του επιτροπη για να διοικει το εργοστασιο. Τονιζω το 'διοικει' διοτι ΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΘΑ ΤΗΝ ΑΠΟΦΑΣΙΖΕ Η ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ ΤΟΥ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ. (Οι εργατες θα μπορούσαν να βασιستουν στη συνεργασια του τεχνικου προσωπικου, η πλειονοτητα του οποιου θα προσχωρουσε στην επανασταση.) Η εργοστασιακη επιτροπη απλως θα εκτελουσε και θα συντονιζε αυτη την πολιτικη. Εδω εχουμε πραγματικη επαναστατικη δημοκρατια, και μαλιστα στο πεδιο της παραγωγης, οπου φτιαχνονται τα μεσα της ζωης.

...Οι εργοστασιακες επιτροπες ολων των τοπικων εργοστασιων θα μπορούσαν τωρα να συνδεθουν για να σχηματισουν ενα διοικητικο συμβουλιο της περιοχης, λειτουργια του οποιου θα ηταν να αντιμετωπισει τα προβληματα προμηθειων. Καθε μελος αυτου του συμβουλιου θα ελεγχοταν απολυτως απο τους εργατες του εργοστασιου προελευσης του, θα ηταν πληρως υπολογος στην εργοστασιακη συνελευση. Οι αρμοδιοτητες του συμβουλιου, τονιζω, θα ηταν μονο διοικητικες, δε θα μπορούσε να παρει καμμια σημαντικη αποφαση. Πολλες απο τις τεχνικες του λειτουργιες θα εκτελουσαν απο ηλεκτρονικους υπολογιστες, και τα μελη θα αλλαζαν οσο συχνοτερα θα ηταν δυνατο...

Μαζι μ'αυτες τις βιομηχανικες μορφες οργανωσης θα υπηρχαν επισης οργανωσεις της γειτονιας— συνελευσεις αναλογες με τους γαλλικους επαναστατικους τομεις [sections] του 1793 και επιτροπες δρασης εποφορτισμενες με τα διοικητικες λειτουργιες των συνελευσεων γειτονιας. Και αυτες θα σχηματιζαν ενα διοικητικο συμβουλιο που θα λειτουργουσε μαζι με το συμβουλιο των εργοστασιακων επιτροπων για ν'αντιμετωπιστουν κοινα προβληματα.

Μια απο τις σημαντικότερες λειτουργιες των συνελευσεων γειτονιας —των νεων sections— θα ηταν να αναδιαταξουν την απασχοληση απο τους μη παραγωγικους κλαδους της οικονομιας (πωλησεις... ασφαλιστικες εταιρειες, διαφημιση, μεσιτικες-μεταπρατικες ασχολιες, αχρηστα-επικυνδυνα προΐοντα και αλλους κοινωνικα αχρηστους κλαδους) σε παραγωγικους κλαδους.

Ο στοχος εδω θα ηταν να μειωθει η εργασιμη εβδομαδα το συντομοτερο δυνατον. Κατ'αυτο τον τροπο, ο καθενας θα ωφελουνταν σχεδον αμεσως απο τη νεα διευθετηση της κοινωνιας— τοσο ο βιομηχανικος εργατης οσο και ο πρωην πωλητης τον οποιον ο εργατης θα εκπαιδευε στο εργοστασιο. Ολοι θα απολαμβαναν τα μεσα της ζωης για ενα μονο κλασμα του χρονου που δουλευουν υπο αστικες συνθηκες...

... Το ουσιαστικό εδώ δεν είναι οι παραμικρότερες λεπτομέρειες αυτής της δομής που θα μπορούσαν να αποσαφηνιστούν στην πράξη, αλλά Η ΚΑΤΑΛΥΣΗ ΤΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ ΜΕΣΩ ΤΩΝ ΓΕΝΙΚΩΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΝ, ΤΟΣΟ ΣΤΟ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ ΟΣΟ ΚΑΙ ΣΤΗ ΓΕΙΤΟΝΙΑ. Κατά το παρελθόν, ελαχίστη προσοχή είχε δοθεί στη σπουδαιότητα των λαϊκών συνελεύσεων και των αδιαμεσολαβητών σχέσεων.

Τόσο ισχυρά παγιωμένη ήταν η έννοια της “αντιπροσωπευσης” στη σκέψη των επαναστατικών δυνάμεων και του λαού, ώστε οι γενικές συνελεύσεις, όταν υπήρχαν, δημιουργήθηκαν σχεδόν τυχαία. Εκτός από την αθηναϊκή εκκλησία, στις περισσότερες περιπτώσεις εμφανίστηκαν όχι ως αποτέλεσμα συνειδητού σχεδίου, αλλά τυχαίων περιστάσεων.

Συνήθως, σε προηγούμενες επαναστάσεις, αποδίδονταν στα διάφορα συμβούλια κι επιτροπές τεραστίες εξουσίες για τη διαμόρφωση πολιτικής. Η διαχωριστική γραμμή μεταξύ της λήψης αποφάσεων και της διοικητικής εφαρμογής τους, ήταν σκοτεινή ή ανυπαρκτή. Συνακολουθούσαν, οι επιτροπές και τα συμβούλια ασκούσαν τεραστίες πολιτικές εξουσίες επί της κοινωνίας. ΚΑΤΕΣΤΗΣΑΝ ΕΝΑΣ ΝΕΟΓΕΝΝΗΤΟΣ ΚΡΑΤΙΚΟΣ ΜΗΧΑΝΙΣΜΟΣ ΠΟΥ ΓΡΗΓΟΡΑ ΑΠΟΚΤΟΥΣΕ ΕΛΕΓΧΟ ΠΑΝΩ ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΩΣ ΣΥΝΟΛΟ. Αυτό είναι τώρα δυνατό να αποφευχθεί, ΚΑΘΙΣΤΩΝΤΑΣ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΕΠΙΤΡΟΠΕΣ ΚΑΙ ΤΑ ΣΥΜΒΟΥΛΙΑ ΑΜΕΣΑ ΥΠΟΛΟΓΑ ΣΤΙΣ ΓΕΝΙΚΕΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΙΣ, και χρησιμοποιώντας τη νέα τεχνολογία για να μειώσουμε δραστικά την εργασιακή εβδομάδα, ΕΛΕΥΘΕΡΩΝΟΝΤΑΣ ΕΤΣΙ ΟΛΟΚΛΗΡΟ ΤΟ ΛΑΟ ΩΣΤΕ ΝΑ ΣΥΜΜΕΤΕΧΕΙ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ ΣΤΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ.

Στην αρχή οι συνελεύσεις, με τα διάφορα συμβούλια και τις επιτροπές, θα χρησιμοποιούσαν τον υπάρχοντα μηχανισμό εφοδιασμού και διανομής για τις υλικές ανάγκες της κοινωνίας. Ο χαλυβάς θα έρχοταν με τον ίδιο τρόπο... μέσω των ιδίων μεθόδων και των ιδίων τραινών και φορτηγών, που πιθανόν θα χειριζόνταν οι ίδιοι μηχανοδηγοί και φορτηγατζήδες. Το ίδιο δίκτυο τηλεπικοινωνιών που χρησιμοποιούνταν πριν από την επανάσταση για να ζητηθούν υλικά, θα χρησιμοποιούνταν και μετά την επανάσταση. Τέλος, τα ολοκληρωμένα προϊόντα θα διανεμόνταν από το ίδιο δίκτυο αποθηκών και τοπών λιανικής πώλησης— μόνο που θα πετιούνταν στα σκουπίδια οι ταμειακές μηχανές...

Ο καπιταλισμός έχει ήδη δημιουργήσει το μηχανισμό κυκλοφορίας και διανομής που είναι απαραίτητος για τη συντήρηση της κοινωνίας, και που θα μπορούσε να βελτιωθεί σε τεραστίο βαθμό, δίχως κανένα κρατικό μηχανισμό... Το κράτος τίθεται υπεράνω αυτού του συστήματος κυκλοφορίας και διανομής ... διατηρώντας σκοπιά ένα τεχνητό σύστημα σπανής. Αυτό είναι σήμερα το αληθινό νόημα της “ιερότητας της ιδιοκτησίας”.

...Εφόσον ενδιαφερομαστε για τις ανθρωπινες αναγκες και όχι για το κερδος, παρα πολλοι ανθρωποι που δουλευουν για να λειτουργει το συστημα του κερδους θα απελευθερωνονταν απο τις ανοητες δουλειες τους, οπως και οι υπαλληλοι του κρατους. Θα μπορούσαν να ενωθουν με τους αδελφους και τις αδελφες στους παραγωγικους κλαδους, μειωνοντας κατ'αυτο τον τροπο δραστικα την εργασιμη εβδομαδα ολων.

Σ'αυτο το νεο συστημα, οι παραγωγοι και η κοινοτητα ενωμενοι θα διευθυναν την οικονομια απο τα κατω, συντονιζοντας τις διοικητικες τους λειτουργιες μεσω εργοστασιακων επιτροπων και επιτροπων δρασης της γειτονιας— επιτροπων αμεσα υπολογων στις γενικες συνελευσεις του εργοστασιου και της γειτονιας, και αμεσα ανακλητων οποιαδηποτε στιγμη. Σ'αυτο το σημειο η κοινοια αποκτα αμεσα ελεγχο των υποθεσεων της. Το κρατος, η γραφειοκρατια του, ο στρατος του, η αστυνομια του, τα δικαστηρια και οι φυλακες του, μπορουν να εξαφανιστουν...»

The May-June Events in France. Excerpts from a Letter. Στα ελληνικα δημοσιευτηκε απο τη Διεθνη Βιβλιοθηκη στο Πεζοδρομιο no.8, στα 1978.

Murray Bookchin. Post Scarcity Anarchism

https://keimena11.files.wordpress.com/2011/02/bookchin_post-scarcity-anarchism-1970.pdf